

**Philippi Ecclesiae Eystettensis XXXIX. Episcopi. De
Eivsdem Ecclesiae Divis Tvtelaribvs. S. Richardo. S.
Willibaldo. S. Wvnibaldo. S. Walpvrga. Commentarius
nunc primum evulgatus**

Philipp <Eichstätt, Bischof>

Ingolstadii, 1617

Cap. VIII. De consensu regis ad peregrinandum cum filiis, ac luctu &
difficultate familiæ ipsum dimittentis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70477)

funt. Ea similiter, quæ de prioritate accessus nostri, ac tui ad seruitutem Dei, paternitati tuæ obiecimus, & alia si qua sint proposita, quæ tuæ præferendæ reuerentiæ obuiare videntur; non tibi intimauius adturbationē; sed ad multæ perfectionis consummationem: Sciebamus enim te virum iustum ac legalem secundum ritum viuendi etiam bonorum secularium, qui in obseruantia mandatorum Dei salubriter se continuerunt, sed cupiebamus te transitoriam dignitatis sublimitatem commutare, in stabilitam superne hæreditatis æternitatem: & non solum in his mereri, quæ sunt de necessitate salutis, sed etiam in his consummari quæ sunt de supererogatione virtutis.

CAPVT VIII.

De consensu Regis ad peregrinandum cum filiis, ac luctu & difficultate familie ipsam dimittentis.

His auditis, piissimus Pater ex plenitudine deuotionis fonte lacrimarum

F

per-

B. Richardus
relictis omnibus
peregrinari sta-
tuit cum filiis.

psal. 71.

perfunditur. Nam admirabatur, & cor eius dilatabatur ad huiuscemodi ædificationis eloquia; & nimirum inter spem æternorum, & amorem præsentium, puta honestissimæ Coniugis, ditissimi regni, & sperandæ sobolis positus, altercatione diuersæ cōsiderationis exercitabatur: præuētus tamen gratuito munere, cū *Spiritus sancti gratia* (secundum præclarum doctorem Ambrosium) *non habeat tarda molimina*, liberrimum assensum sanctæ consultationi, ac saluberrimæ persuasioni liberorum præbuit, libenter ac liberaliter promittens se renunciaturum omnibus quæ possidet, vt Christum lucri faciat, & sancta imitatione ipse pauper Christum, qui cū diues esset, pro nobis pauper factus est, humiliter sequeretur. Quod audientes liberi exultatione repleti iucundabantur, lætabundè in Domino gaudentes: qui prosperari fecit eorum desiderium, dicentes: *Quoniam tu es Deus, qui facis mirabilia magna solus.*

Igitur B. Richardus tanquam bonus pater familias domui suæ disposuit; vernaculos,

los, nec non alia mancipia familiæ suæ, secundum merita singulorum, aliquos de congruo, alios verò de condigno remunerans præmiauit; volens absque querela iter deuotionis suæ aggredi, vt nulli obnoxius quicquam teneretur; & ipse vnà cum liberis suis socios boni moris, ac suæ intentioni conformes elegit, vt cum eis in viam sæpe dictæ peregrinationis proficiscerentur; & valedicens amantissimæ consorti suæ, dilectam sibi filiam B. scilicet VValpurgam pater matri commendauit, ac surgens de folio suo, & infusus lacrymis, propter Christum deposuit coronam de capite suo; exuit purpuram, & vilem suscepit tunicam; deposuit sceptrum, & peregrinationis accepit baculum; dimisit omnia, & Christum secutus est, qui dixit: *Qui vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me.* Iuxta quod sollerter notandum est, quod Christus dicit, *Crucem suam, & non, meam*: sciens Crucem suam nobis nimis onerosã. Et ideo dignatione multa nobis condescendens, nostram Crucem depu-

Famulis munera distribuit.

Matth. 16.

Luce. 9.

Quid sit crucem suam tollere.

29
 tat, quidquid profuit amore & æternæ cau-
 sa salutis nos in hac vita cruciat. Mutatur
 ordo, & pater filius, & filij parentes efficiun-
 tur. Hæc siquidem est mutatio dexteræ ex-
 celsi. Et initio æstivi temporis, vna cum li-
 beris ac societate copiosa, nec minus gratio-
 sa, * necessaria vitæ, nec non ad commoda
 itineris secum tollentes, viam pacis aggre-
 diuntur; *simul in vnum dives & pauper*. Ad
 cuius patris exitum pauperes flebant, la-
 mentabantur egentes, & cum lacry-
 mis sequebantur omnes. Fitque repente
 commotio magna, & de tanto principe fe-
 rē tota plorat Anglia. Et non incongruen-
 ter (ferē) diximus; plures in exceptione po-
 nentes, quam in regula: *stultorum enim, te-*
stimonio Salomonis, infinitus est numerus.
 Et hi de cōfusa multitudine insensatorum,
 Domino suo illudentes, eundem deridebāt
 dicentes: deliramentum magnæ abusionis
 esse; quod vir tanti principatus consilium
 pauperum liberorum sequeretur; & spretā
 mundi gloria, quæ ei per omnia ad nutum
 præsentialiter * applaudebat, futuris pro-
 mis-

* Generosa.

Placitus in abitu
S. Richardi.

Eccles. 1.

Nonnulli consiliū
& factum S. Ri-
char di irident.

* principaliter

missionibus inhiaret; ignorantes, quoniam Deus non dereliquisse legitur sperantes in se. Nam patienter expectantes in spe, ac sustinentes Dominum non confundentur; quia scriptum est. *Spes non confundit.* Et Dominus dicit. *Venite ad me omnes, qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos.* Videte, fratres charissimi, quid prædulcis Doctor noster B. Bernardus super hoc verbo Domini dicat: *mundus deficit; diabolus decipit; caro inficit; Christus reficit.* Hæc si insensati aduertissent, huiuscemodi stultiloquia de Domino suo ac Rege non dixissent.

Iidem breui post in tempore audierunt, quoniam B. Richardus floretet miraculis, & translatus à morte in vitam æternam gloriose introisset, in se ipsis confundebantur, & ab alijs refutabantur; & ipsi ad modum damnatorum *in subitatione insperate salutis intra se angustia spiritus gemetes, & penitentiam agentes*, exclamare cogebantur: *Nos insensati vitam illius, ac sibi commendantium collegarum aestimabamus insipientium.* Ecce quomodo computatus est, & alij sibi

Rom. 5.

Matth. 11.

Sap. 5.

Penitentia insipientium.

adhærentes inter filios Dei, & inter electos
 fors illorum est. Contra hos, & eisdem con-
 similes insensatos accusantes aduersus ele-
 ctos Dei, non immeritò pugnabit orbis ter-
 rarum, quoniam Deus armavit creaturam
 in ultionem inimicorum suorum, qui gre-
 gem sibi dilectum, & pretioso sanguine suo
 redemptum rabido ore dilacerare non ve-
 rentur.

CAPVT IX.

*De nauigatione ipsorum, & tempestate per
 orationes sedata.*

Pretis autem omnium detrahenti-
 um oblocutionibus progreditur illa
 securâ & læta in Domino societas, & ad por-
 tum maris, Deo fauente, prosperè peruenit.
 Inibi autem fixerunt tentoria, ac pro recrea-
 tione, nec non magis Sanctorum limina,
 & sanctificationum loca inuisere cupien-
 tes, per aliquot dies demorati sunt, & captâ-
 tes auram transfretandi optabilem, nautis
 commiserunt, quatenus tempus nauigan-
 di competentius obseruarent. Quo, Deo
 fa-